

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון ב (שדמ) ♦ שנה ח

שב"ק פרשת נח ה'תשפא

פניני חיים

אלה תולדות נח וגו'

למה כתוב בפסוק ג' פעמים נח. אפשר היה לכתוב "אלה תולדות נח, איש צדיק תמים היה בדורותיו, את האלקים התהלך נח." ומתמצים שכדי להיות צדיק צריך להיות נח למקום ונח לבריות, וכל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו. ישנם רבים שבין אדם למקום הם צדיקים גמורים, ומדקדקים בתפילין ומניחים רש"י ורבינו תם ושימושה רבה, וטובלים מידי יום במקוה, וכו' אבל עד בין אדם לחברו שם הם, לא מפרגנים, לא מעניקים, אין להם הכרת הטוב, וכו'.

מאיך יש אנשים שיש להם ארגוני חסד אדירים ומצטיינים בין אדם לחברו, אבל בין אדם למקום כלום, לא שבת לא תפילין ולא צניעות! אבל מה יעשה אם שני הדברים לא מסתדרים לו וצריך להחליט מה יותר חשוב לכבד את הזולת או את רצון האלוקים, על כן הזכיר שוב את האלוקים התהלך נח, שתמיד העדיף את רצון השם לפני הכל. רבינו מהר"א ז"ע ב' אור אביגדור

תמים ה' בדורותיו (ו, ט)

הצדיק על ידי מעשיו הקדושים שעושה איה דבר קדושה הוא ממשיך את הבורא ברוך הוא יתעלה לעולם הזה נמצא עושה טובה לדורותיו שמזכה להם ששכינתו יתברך עמהם על ידי הצדיק. וכשהצדיק עולה במדרגה יתירה אזי הוא גורם לקשר ולהמשיך את שמו יתעלה בכל העולמות וזהו איש צדיק תמים היה בדורותיו. רצה לומר שתמימות צדקתו היה מועיל לדורותיו. וגם זאת הועילה צדקתו את האלקים התהלך נח, פירוש גם לעולמות העליונים היה משפיע להם. וזהו את אלקים, פירוש עם אלקים, דהיינו עולמות עליונים גם שם היה מתהלך נח.

נועם אלימלך

זה פירוש הפסוק איש צדיק תמים היה בדורותיו רצה לומר, שמשבח את הצדיק נח, שאפילו בדורותיו שהיו רשעים ומכעיסים נגד רצונו יתברך שמו - היה מתחזק בצדקתו לעבוד את ה' יתברך שמו בשמחה. וזה נרמז במלת היה כדאיתא בכמה מקומות במדרש (ויק"ר יא ז, במדב"ר יג ה) שכל מקום שנאמר 'והיה' - הוא לשון שמחה.

מאור ושמש

ויבא נח אל התבה מפני מי המבול (ז, ז)

וברש"י: אף נח מקטני אמנה היה מאמין ואינו מאמין שיבא המבול ולא נכנס לתיבה עד שדחקוהו המים. ופלא היא איך יאמר על נח כזאת.

ויש לפרש דאמונה יש בה כידוע את כח ההמשכה, על כן חשש נח להאמין באמונה שלמה שיבוא המבול, שעל ידי שלמות אמונתו ימשך בודאי הבאת המבול, באמת היה מאמין אבל ירא להאמין בשלמות שה' יביא את המבול, אולי יהיה הוא הגורם לזה.

מנן רבינו הק' ז"ע ב' ויגד משה

קול קראלי 074-7962278

דברות קודש מנן רבינו עטר"ר שליט"א

אלה תולדות נח, נח צדיק תמים היה בדורותיו

מפרש רש"י הק' יש מרבתינו דורשים לשבח, ויש דורשין לגנאי... שואלים למה כתוב בפסוק ג' פעמים נח. אפשר היה לכתוב "אלה תולדות נח, איש צדיק תמים היה בדורותיו, את האלקים התהלך נח, וכן איך ניתן לדרוש לגנאי את שהתורה מעידה עליו שהיה צדיק. וכן פלא הוא שחם בנה את התיבה מאה ועשרים שנה במהלכה עמד והוכיח את העם שישבו תשובה פן יגיע המבול ושהגיע למעשה, התברר שאף אחד לא שב בתשובה ולתיבה נכנסו רק הוא ומשפחתו, מה הפשט בזה.

אלא מפרשים שחם אחז מעצמו, דהוא איש צדיק, וכן "את האלוקים התהלך" וכלל לא היה מעורב בין הבריות, עקב זאת לא התחבר עם העם שבשדות, ולא הצליח להשפיע עליהם, הם אכן ראו בו מורם מעם, ע"כ לא קיבלו ממנו, באומרם עבודה זו מתאימה, רק לצדיק תמים כנח. קידושא רבא תשפ

ויבא אל התיבה מפני מי המבול (ז, ז)

ברש"י הובא אף נח מקטני אמנה היה, מאמין ואינו מאמין שיבא המבול, ויש לתמוה איך אומרים על נח שהיה מקטני אמנה אחר שהתורה העידה עליו שהיה איש צדיק, ומתמצים בספה"ק שהפירוש ברש"י הק' הוא כך, "אף נח מקטני אמנה היה מאמין" שהאמין באנשים שהיה להם קצת אמונה, שבודאי יחזרו בתשובה "ואינו מאמין שיבא המבול", ולכן לא נכנס לתיבה עד שדחפוהו המים.

הנה התכנסנו ביומא דהילולא של מו"ז כ"ק מהר"א ז"ע החל בדרך כלל בפרשת נח, שסימל מחד את מעלותיו של נח, כפי שמפרשים שהיה נח לשמים ונח לבריות ומאיך את המסירות נפש והכנסת אורחים של אברהם אבינו ע"ה.

מו"ז כ"ק מהר"א ז"ע"א אחר שאיבד בשואה משפחה וחמשת ילדיו, והקים את ביתו מחדש עם הרבנית הצדקנית בינה ע"ה.

בחר להישאר ברומניה ולהיחלץ חושים לשיקום הקהילה היהודית בקראלי, וקיבץ את הפליטים ששרדו את התופת ופתח עבורם תלמוד תורה שפעל בשעות אחר הצהריים אחר שלפני הצהריים היו חייבים ללמוד בבתי הספר לימדי חול יחד עם הגויים, שפעל אף בשבתות, בהם אף היו חייבים לערוך מבחנים.

אלא מו"ז מהר"א ז"ע"ל שיחד את מנהל בית הספר בבקובקי ודקה ובתמורה המנהל כתב את המבחנים במקום ילדי היהודים.

וכפי שמפרש בעל הטורים שהפסוק האלוקים התהלך נח. הוא סופי תיבות: חכם. וזהו שנאמר (משלי יא, ל) ולוקח נפשות חכם

כן פעל מו"ז רבינו מהר"א ז"ע בחכמה רבה והאמין בקטני אמנה שצריכים לחזקם באידשקייט, אף תחת השלטון הקומוניסטי, עד שדחפוהו המים, ועלה לארצנו הק'. זכותו יגן עלינו והוא ימליץ טוב בעדינו.

בסעודת ההילולא תש"פ

הדפסת והפצת גליון השבוע

לד"נ

הרבנית **בינה מוחס ע"ה**

א"ח רבינו אביגדור ב"ר משה מקראלי ז"ע"א

בת הגה"צ **יצחק צבי** גרינוואלד זצ"ל

מאונגוואר סאניסלוי

יא"צ ז' חשון ומנו"כ בהר הזיתים

ת.נ.צ.ב.ה

ותמלא הארץ חיים (ו', י"א)

מבאר רש"י: חמס – גזל. כל ימיו נזהר היה הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד, רבה של ירושלים, זהירות רבה בממון שאינו שלו כדי שלא להיכשל, חס ושלו, ולו במשהו מאיסור גזל... רבי יוסף חיים היה ממונה על קופה מיוחדת – אשר ממנה היו מסייעים לבני ירושלים להשיא את ילדיהם. כל אדם אשר היה זקוק לסכום כסף בכדי להשיא את ילדיו, קבל מן הקופה, סך של ארבע זהובים – סכום גדול מאד באותם הימים. פעם אחת, עמד רבי יוסף חיים עצמו להשיא את בתו, אולם לא רצה לקחת בעצמו מקופת העזרה. המתין רבי יוסף חיים, אולי שאר הגבאים הממונים יזכרו לתת לו את ארבעת הזהובים, אולם הדבר נשכח מלבם. משראה רבי יוסף חיים, שאינו מקבל עזרה, הלך ובקש הלוואה מאחד מעשירי ירושלים. העשיר שמח על שהזדמן לו לעזור לרב הנערץ, והלווה מיד את הסכום המבוקש. לאחר זמן נערכה החתונה ברוב עם. למחרת החתונה, נזכר אחד הגבאים בבהלה, כי שכחו לתת לרב את ארבעת הזהובים. רץ מיד הגבאי לבית הרב בקש את מחילתו, והגיש לו את הכסף. איני יכול לקחת סכום זה – אמר רבי יוסף חיים – מטרת הקופה היא כדי לעזור לחתן ילדים, ולא כדי להחזיר הלוואות....

צרה תעשה לתיבה (ו' – ט"ז)

מסופר על האר"י הקדוש זיע"א, שהיה מתפלל בכוונה עצומה, ובפרט בימים הנוראים. שנה אחת הראו לו מן השמים, שיש יהודי אחד בעיר פלונית שהתפלל טוב יותר ממנו. נסע האר"י ז"ל לאותה עיר, קרא לאיש ושאל אותו, בן תורה אתה? השיב לו, לא. ולהתפלל אתה יודע? השיב לו, לא. שאל אותו האר"י ז"ל ומה עשית בימים הנוראים? השיב האיש, רבי, אפילו את כל הא"ב איני יודע, רק מאות א' עד אות י'. וכשבאתי לבית הכנסת, וראיתי שכל הציבור מתפלל בכוונה ובקול, ואני איני יכול להתפלל כלל, נשבר לבי בקרבי ואמרתי, א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י', רבש"ע, אתה תעשה מזה תיבות וצירופים כרצונך, ויעלו לפניך לריח ניחוח, כן אמרתי בלב נשבר, ובכל כוחי, וחזרתי חלילה. ודיבוריו של אותו איש פעלו בשמים יותר מאשר תפלת האר"י ז"ל.

ומוראכם וחיתכם יהיה על כל חית הארץ וגו' (ט' – ב')

מסופר על נכרי אחד שבא אל הרה"ק מרוזין זיע"א ואמר שהוא זוכר את הבעש"ט הקדוש זיע"א, כשהיה מתבודד על ההרים לפני התגלותו. וסיפר שהוא היה רועה שם את צאנו בסמוך אליו, פעם טרף דב שה אחד מן העדר, ויעצוהו חבריו שיפנה אל הבעש"ט שהתהלך שם כי איש קדוש הוא. ואמר לו הבעש"ט שכשיראה את הדוב, יאמר לו שישארל בן שרה ציוה שמיד יבוא אליו, וכן עשה, כשבא הדוב אל הבעש"ט, אמר לדוב: שכב על הקרקע, ונשכב על הקרקע ונתפגר, ואמר הבעש"ט לנכרי שיעשה לו מפרוותו מעיל, ובבוא הזמן יבוא אליך יהודי בשם "ישראל" ותתן לו את המעיל, והראה הנכרי על מעילו שלבש שזהו מפרוות אותו דוב, ונתנה להרה"ק רבי ישראל מרוזין, ולאחר זמן קצר מת הנכרי. ונענה הרה"ק מרוזין ואמר: לא האריך נכרי זה ימים עד הנה, כי אם בכדי לספר סיפור זה, ואצל הבעש"ט הקדוש נתקיים הכתוב "ומוראכם וחיתכם יהיה על כל חית הארץ".

שופך דם האדם (ט, ו)

הובא בדעת זקנים עה"ת: מעשה ברב אחד ששחט הרבה תינוקות בשעת השמד כי היה ירא שיעבירו אותם על הדת והיה רב אחר שכעס עליו וקראו רוצח והוא לא חשש והמשיך בעבודתו. ואמר אותו הרב אם אני צודק ימות הרב ששחט אותם במיתה משונה, וכן היה שתפסוהו גויים ופשטו את עורו ונתנו שם חול בין העור והבשר ואח"כ נתבטלה הגזירה ואם לא היה שוחט אותם התינוקות היו ניצולים.

בפרשתנו פרשת נח כתוב: והקימותי את בריתי אתך. (בראשית ו', י"ח). פירש רש"י, "ברית היה צריך, על הפירות שלא ירקבו ויעפשו". עכ"ל. בספר "עקבי דוד", לאאמור"ה הגה"ח רבי אלחנן יעקב דוד הכהן רבינוביץ שליט"א, הקשה, ח"ל,

בני הרב זאב נחום שליט"א שמע מהמלמד המופלא הרב יעקב גנור שליט"א בת"ת שומרי אמונים, הסיפור שמוכא בחז"ל על החיה "זיקתא" שלא ידע נח מה היא אוכלת, עד שנח פתח רימון, ונפלה תולעת על הריצפה, והחיה "זיקתא" אכלה התולעת, אז הבין נח, שחיה זו מאכלה תולעים, לקח נח, סובין מעורב בקמח, ועשה מהם עיסה, וכשה התליע נתן לה לאכול.

והקשה בני הנ"ל. ממעשה זה רואים שכן הרקיבו הפירות, דמהיכן תולעים צומחים, אם לא נרקב הפרי קודם? ?

(א) ועניתי לו דברור שהתולעת שנמצא בתוך פרי, באופן שלא הגיע מבחוץ, זה ריקבון מהפרי, אבל לא כתוב בגמרא שכל הרימון נרקב, רק כתוב בגמ' (סנהדרין דף ק"ח ע"ב) "יומא חד הוה יתיב וקא פאלי רימונא, נפל תולעתא מיניה" פירוש: נח, חתך רימון ונפל תולעת משם, היינו שכל הרימון לא היה רקוב, רק הקב"ה עשה קצת ריקבון ברימון, שבריקבון זה יכול להוצר תולעת, כדי שתוכל החיה "זיקתא" לאכול, ועל ידי זה יידע נח מה להכין לה. אבל כל הרימון לא נרקב.

והראיה הוא שנתקיים הברכה שלא נרקב הפירות, שאם היה ריקבון בפירות, למת הוצרכה הגמרא להסביר שנח עשה לה מאכל, שמה נהיה התולעים. היה יכול להאכילה פירות שנרקבו, ומדכתבה הגמרא שזאת עשה נח, ש"מ שלא היה שם שום ריקבון בפירות.

והסיבה שנהיה תולעים בעיסה זו, מסביר הבן איש חי (בן יהודע סנהדרין דף ק"ח ע"ב ד"ה גביל) שנח לקח סובין שמעורב בהם קמח, אחר הלישה יתליע, מחמת רוב החום של התיבה, שהוא נשאר בלא אפיה זמן הרבה. (עכ"ל).

הרי שמבואר להדיא שגם עיסה זו לא נרקבה, רק כיון שעשה עיסה סובין עם קמח ומים, והשאיר אותה בתיבה בחום הרבה זמן, זה יצר תולעים, שכל העיסה נתמלא מלא תולעים, וכבר לא היה שם עיסה בכלל, רק תולעים, זה נתן לחיה "זיקתא" לאכול. (עכ"ל לאמור שליט"א).

(ב) ידידי הגאון רבי כפיר ברוך מבורך דדון שליט"א, מח"ס "גם ברוך יהיה", ושא"ס, כתב לי לתרץ בשלשה אופנים, ח"ל, הנה תחילה וראש המעיין היטב בדברי המדרש רבה (פרק ל"א), ובדברי רש"י (שם) ימצא שהברית על הפירות יתה שלא ירקבו ושלא יתעפשו ושלא ישתנו, אך לא מובא שם שלא יתליעו, שהרי לא יתכן כדבר הזה, שהלא גם הרמשים והתולעים נכנסו לתיבה, וגם הם צריכים לאכול.

ומה עוד שהואיל חה היה מאכלה של הזיקית, משום כך שלח ה' מזון לזיקית, והתליע הרימון כדי לתת לה מאכלה, וכמ"ש בספר באר יוסף (עמוד כ"ב) ללמוד מן הפסוק "מכל מאכל אשר יאכל", לכלול גם את האוכלים המתהווים מן האוכלים, כדוגמת הזיקית שאכלה רק תולעים. ע"כ. ועל כן הואיל חה מאכלה של הזיקית, היה צורך בהתלעת הפרי.

(ג) ועוד יש לתרץ ע"פ לשון המדרש רבה הנ"ל, "פירות שאתה כונס", דהיינו רק פירות שנינס נח לתיבה לצורך מאכלם במבול, ויתכן ורימון זה היה בתיבה בעת שבנה אותה, והניחו על מנת לאוכלו, ונשאר שם, והתליע, ועל כן לא התקיימה בו ברית שנאמרה בפירות, כי לא נכנסו לצורך אכילה בימי המבול.

(ד) ועתה מצאתי בספר גנזי שעכטער (עמוד 400) שפירש "פאלי רמונא", דהיינו שהיה מחתך עץ רימון, וכנראה שחתך את העץ לצורך מאכל אחד החיות, ואם כן על פי פירושו לא מיירי כלל בפירות, אלא בעץ, ומשום כך לא קשיא מידי מדוע התליע הפרי, ובזה גם יש לבאר המשך דברי הגמרא כיצד היה מאכיל נח את הזיקית, "הוה גביל לה חזרא, כי מתלע אכלה", דהיינו היה מתליע ענפים, ומדוע לא התליע נח פירות, אלא הואיל והתליע עץ הרימון, גילה נח שאילו התולעים היוצאים מן העץ, זהו מאכלה של הזיקית, ומשום כך התליע לה ענפים. מאת הרה"ג גמליאל רבינוביץ שליט"א - מו"צ בקהילתינו

מאות כבר נושעו! ומה איתך?
רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של
מרכז "אמונת חיים" קראלי
כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 08-8659931
באימייל: 3118494@gmail.com